

FOTO: PERRY MULDER

THUIS BIJ ... DE BURGEMEESTER

Auteur: Gerdien Rietveld

De burgemeester van Hulst, Jan-Frans Mulder (62), is pleegvader én ambassadeur voor pleegzorg: "Pleegzorg moet gepromoot worden." Samen met zijn zoon Perry (32) blikt hij terug op de pleegzorgcarrière van zijn gezin.

Jan-Frans vertelt dat ze in juli 1985 zijn gestart met pleegzorg. Hij was leraar in de Schilderswijk in Den Haag en beseftte dat zijn leerlingen weinig kansen en mogelijkheden hadden. Wanneer hij thuiskwam, zei hij vaak tegen zijn vrouw Ina: "Je zou hen zo meenemen!" Ina, zwanger van Perry, hun tweede kindje, kwam op het consultatiebureau en zag een folder liggen over pleegzorg. Zou dat iets voor hen zijn? Er volgde een informatieavond over pleegzorg en Jan-Frans en Ina besloten zich aan te melden. Het maatschappelijk werk was verantwoordelijk voor de intake. Of intake? Er werden enkele notities gemaakt met voorkeuren en die gingen na ondertekening in de administratiebak.

VLIEGENDE START

In huize Mulder werd een rommelkamertje opgeknapt. Het behang

was amper droog toen er een telefoontje binnenkwam, het startschot voor hun pleegzorgcarrière. Een start met een minimum aan formaliteiten, want een pleegzorgovereenkomst was niet aan de orde. Jan-Frans: "Ik heb van huis uit meegekregen dat je jezelf moet organiseren, dus werden we lid van de NVP (Nederlandse Vereniging voor Pleeggezinnen). De NVP was verbaasd over de manier waarop het ging en adviseerde op z'n minst een pleegzorgovereenkomst op te laten stellen. Dat hebben we toen gedaan."

ZILVERKLEURIGE MOUNTAINBIKE

De eerste herinnering van Perry aan pleegzorg is de zilverkleurige mountainbike tegen de muur in de schuur. "Een prachtig ding dat van mijn pleegbroer was, maar ik mocht er absoluut niet aankomen. Ik was drie en een half en beseftte heel goed wat het verbod betekende. Toch heb ik een keer geprobeerd om op het zadel te klimmen!" Enkele plaatsingen en tal van ervaringen later besloten Jan-Frans en Ina om crisisopvang te gaan doen. "We hebben plaats in huis, dus laat de kinderen maar komen!" De eigen kinderen waren inmiddels wat ouder en

hadden ook hun inbreng in dit besluit. Perry herinnert zich zijn eis nog goed: "Ik doe alles, maar geen luiers!"

Een meisje van anderhalf jaar kwam als crisisplaatsing bij hen wonen. Na een tijdje werd aan tafel besproken hoe verder te gaan. Volgens Jan-Frans zeiden de kinderen toen: "Aaaah, laten we haar houden! Dan doen wij de afwas!" Lachend beweert Perry dat hij zich niet voor kan stellen dat hij zich aan deze afwasbelofte heeft gehouden.

VERRASSING

Over hoogtepunten hoeven vader en zoon niet lang na te denken. Verschillende gebeurtenissen passeren de revue. Hoe ze als gezin een acht uur durende vlucht hebben gemaakt voor een vakantie in Canada. Compleet met de oudste pleegbroer, zijn vrouw en het jongste pleegkind van drie jaar. Een gebeurtenis waarbij ze zich realiseerden hoe hecht ze als gezin zijn. Ook de verrassing die de kinderen hadden verzonnen, is noemenswaardig. Jan-Frans en Ina genoten van een weekje

Naam Jan-Frans Mulder | **Geboren** 18 maart 1955 | **Burgerlijke staat** gehuwd met Ina | **Woonplaats** Sint Jansteen | **Werk** burgemeester van Hulst, voorzitter Raad van Toezicht Zeeuwse Gronden | **Hobby** fietsen | **Karakter** Perry vertelt over vader Jan-Frans: "Een sociaal bewogen man met een brede interesse. Hij laat niet over zich lopen en is koppig in discussies." Vervolgt met een lach: "Hij wil het laatste woord hebben en altijd zijn gelijk halen!"

Kreta terwijl er in hun woonplaats Sint Jansteen hard werd gewerkt. Dankzij een strakke planning door de broer, zwagers en zussen van Perry lukte het om het huis van de familie Mulder binnen een krappe tijdslimiet van een week op te knappen. De waardering van Jan-Frans is nog merkbaar wanneer hij over de verrassende thuiskomst vertelt.

De rol van pleegbroer heeft Perry nooit als belastend ervaren: "Ik weet niet beter. Ik zie dat het meerwaarde heeft voor de pleegkinderen en daar doe je het voor. Mede door deze ervaringen heb ik een beroep met sociale aspecten gekozen en ben ik een supporter voor jongeren met minder kansen."

Jan-Frans is duidelijk als het om advies richting andere pleegouders gaat: "Blijf dichtbij jezelf! Doe jezelf door omstandigheden niet anders voor dan je bent. Geef je grenzen aan en wat ook wel goed is om te benoemen: plan je eigen agenda!"

Naam Perry Mulder | **Geboren** 28 januari 1985 | **Burgerlijke staat** ongehuwd | **Woonplaats** Sint Jansteen | **Werk** Broodje Aap Film | **Hobby's** baseball, gitaar spelen | **Karakter** Vader Jan-Frans omschrijft zijn zoon als: "Een sociaal bewogen creatieveling, soms wat chaotisch. Hij weet waar hij voor staat en gaat passievol te werk. Hij kan moeilijk iets uit handen geven omdat hij kwaliteit wil waarborgen." Met pretogen vervolgt hij: "En ik zie een spiegeling van mijn koppigheid!"

BIJ BRAM BEMOEIZORG

Ik zit te werken op een flexplek in onze kantoorruimte, met zo'n dertig à veertig flexplekken naast elkaar. Hier bellen en typen mijn collega-hulpverleners en delen ze hun lichtpuntjes en frustraties. Uit mijn ooghoek zie ik een collega met stoom uit haar oren een telefoongesprek wegdrukken. Tijd voor koffie!

Ze vertelt over haar gesprek met een raadsmedewerker. Mijn collega is niet benaderd als informant, dus heeft ze zelf contact gelegd. Ze wil graag haar zorgen delen over een tweejarig meisje dat in een pleegge-

zin woont en door haar begeleid wordt. Ze vertelt hoe moeizaam de samenwerking met de moeder verloopt. De raadsmedewerker is echter niet blij met deze proactieve houding. Ze heeft haar drie informanten al gesproken, waaronder de gezinsvoogd die sinds deze maand betrokken is. De raadsmedewerker wil het onderzoek afronden.

De Raad vindt dat dit meisje gerust twee keer per week op bezoek kan bij haar moeder. De moeder woont niet heel ver bij het pleeggezin van haar dochter vandaan. Ook is de Raad van mening dat er gekeken moet worden naar terugplaatsing van het meisje. De moeder is namelijk net bevallen van haar tweede kind, ze woont in een begeleidwonenproject voor jonge moeders en ze heeft al negen maanden een vaste relatie.

Van de vraag voor een verderstreckende maatregel is mijn collega ineens terechtgekomen bij een advies voor een terugplaatsing. Hoe moet dat dan? En wat nu? Van alle organisaties is zij de hulpverlener die het kind het meest ziet, maar ze wordt niet betrokken bij het onderzoek. De frustraties aan de koffietafel zijn groot en de emoties lopen hoog op.

Ik adviseer mijn collega te vragen of ze bij de rechtszitting aanwezig mag zijn. De pleegouders (belanghebbenden) of de gezinsvoogd kunnen deze aanvraag indienen. Soms betekent opkomen voor het kind de strijd aangaan met de organisaties rondom het kind.

Bram is pleegzorgbegeleider